

ZWIĄZEK
PRACODAWCÓW
POLSKA MIEDŹ
THE POLISH COPPER EMPLOYERS' ASSOCIATION

Monitoring Legislacji Międzynarodowej

Monitoring działań w UE (legislacja, publikacje) – 14 sierpnia 2025 r.

- **Informacje generalne o prawie UE – akty prawne i dokumenty strategiczne**

Zarządzanie unią energetyczną i i działaniami w dziedzinie klimatu – Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (EU) 2015/652 oraz uchylenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013

Rozporządzenie uchyla rozporządzenie (UE) nr 525/2013 w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych. Ma ono zastosowanie od 24 grudnia 2018 roku.

Celem rozporządzenia jest zapewnienie, aby założona przez Unię Europejską (UE) strategia na rzecz unii energetycznej została wdrożona w sposób skoordynowany i spójny we wszystkich pięciu wymiarach, które obejmuje. Ma na celu wdrożenie strategii i działań służących realizacji założeń i celów unii energetycznej w ramach długoterminowych zobowiązań Unii Europejskiej w zakresie emisji gazów cieplarnianych wynikających z porozumienia paryskiego oraz unijnych celów w zakresie energii i klimatu na lata 2021-2030. Celem mechanizmu zarządzania jest znaczące zmniejszenie złożoności i skomplikowania procedur administracyjnych w państwach członkowskich UE. W szerszym ujęciu rozporządzenie ma także zagwarantować, że UE osiągnie swoje cele, w szczególności cele ram polityki klimatyczno-energetycznej do 2030 roku oraz porozumienia paryskiego w sprawie zmian klimatu.

Strategia na rzecz unii energetycznej obejmuje pięć wymiarów:

- obniżenie emisyjności,
- efektywność energetyczna,
- bezpieczeństwo energetyczne,
- wewnętrzny rynek energii,
- badania naukowe, innowacje i konkurencyjność

Rozporządzenie ma kilka kluczowych założeń.

- Nakłada na państwa członkowskie wymóg:
 - opracowania zintegrowanych krajowych planów w zakresie energii i klimatu na lata 2021-2030 do dnia 31 grudnia 2019 roku, następnie do dnia 1 stycznia 2029 roku, oraz co 10 lat po tej dacie; ponadto do zobowiązuje do ich uaktualnienia do dnia 30 czerwca 2024 roku, a następnie do dnia 1 stycznia 2034 roku, oraz co 10 lat po tej dacie;
 - opracowania i przedstawienia Komisji Europejskiej długoterminowych strategii niskoemisyjnych w perspektywie 30-letniej dla osiągnięcia szerzej rozumianych celów zrównoważonego rozwoju oraz długoterminowych celów określonych w porozumieniu paryskim;

- przygotowywania od 15 marca 2023 r., co dwa lata, sprawozdań dotyczących postępów w realizacji planów obejmujących wszystkie pięć wymiarów unii energetycznej.
- Uruchamia powtarzalny proces konsultacyjny pomiędzy Komisją Europejską a państwami członkowskimi, a także współpracę regionalną pomiędzy państwami członkowskimi, szczególnie przed finalizacją planów, a następnie co 10 lat na kolejne 10-letnie okresy.
- Nakłada na Komisję obowiązek monitorowania i oceny postępów państw członkowskich w realizacji celów, zadań i zobowiązań określonych w ich planach krajowych oraz przedstawiania propozycji środków i egzekwowania swoich uprawnień na szczeblu UE w celu zapewnienia wspólnego osiągnięcia tych celów i zadań.
- Nakłada wymóg ustanowienia krajowych i unijnych systemów wykazów gazów cieplarnianych, polityk, środków oraz prognoz.
- Ustanawia wiążący cel UE zakładający ograniczenie unijnych emisji netto gazów cieplarnianych do 2030 r. o co najmniej 55 % (w porównaniu z poziomami z 1990 r.) oraz przewiduje określenie celu klimatycznego na 2040 r. w ciągu sześciu miesięcy od pierwszego globalnego przeglądu przeprowadzonego w ramach porozumienia paryskiego, który zdaniem Komisji należy ustalić na poziomie 90 %.
- Wspomniano w nim nie tylko o zobowiązaniach państw członkowskich, ale także o ich krajowych celach wynikających z rozporządzenia (UE) 2018/841 w sprawie włączenia emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych w wyniku użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa do ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 (znanego jako rozporządzenie LULUCF).
- Zgodnie z założeniami, w 2025 roku Komisja przeprowadzi kompleksowy przegląd krajowych rejestrów przekazanych przez państwa członkowskie w celu określenia rocznych celów redukcji emisji gazów cieplarnianych netto państw członkowskich oraz określenia rocznych przydziałów emisji państw członkowskich zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/842, które określa wiążące roczne cele w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych.
- Założenia te są zgodne z celami określonymi w zmienionej dyrektywie w sprawie energii odnawialnej (Dyrektywa (UE) 2018/2001), która ma na celu zwiększenie udziału energii odnawialnej w całkowitym zużyciu energii w Unii Europejskiej do poziomu 42,5 % do 2030 roku, przy czym dodatkowo przewidziano zwiększenie jej udziału o 2,5 %, aby umożliwić osiągnięcie celu 45 %. Każde państwo członkowskie jest zobowiązane do wniesienia wkładu w realizację tego wspólnego celu.
- Są także zgodne z celami określonymi w zmienionej dyrektywie w sprawie efektywności energetycznej (Dyrektywa (UE) 2023/1791), która ustanawia wiążący cel unijny w zakresie efektywności energetycznej, aby zapewnić zmniejszenie zużycia energii o co najmniej 11,7 % do 2030 roku w porównaniu z prognozami wynikającymi ze scenariusza referencyjnego dla UE z 2020 roku.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych w celu dostosowania wzoru krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu do zmian w polityce energetyczno-klimatycznej UE bezpośrednio i ściśle związanych z wkładami UE wynikającymi z Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu i z porozumienia paryskiego. Może też przyjmować akty delegowane w celu uwzględnienia zmian we współczynnikach globalnego ocieplenia i wytycznych uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym dotyczących wykazów, w celu określenia istotnych wymogów dotyczących unijnego systemu wykazów oraz w celu utworzenia rejestrów.

Rozporządzenie delegowane (UE) 2020/1044 uzupełnia rozporządzenie (UE) 2018/1999 w odniesieniu do wartości współczynników globalnego ocieplenia oraz wytycznych dotyczących wykazów gazów cieplarnianych, a także w odniesieniu do unijnego systemu wykazów:

- o uchyla rozporządzenie delegowane (UE) nr 666/2014 ze skutkiem od 1 stycznia 2021 r.;
- o ma zastosowanie do sprawozdań składanych przez państwa członkowskie od 2021 r.;
- o Państwa członkowskie i Komisja będą stosować współczynniki globalnego ocieplenia wymienione w załączniku I w celu określania i przekazywania danych dotyczących wykazów gazów cieplarnianych.

Komisja przyjęła trzy akty wykonawcze:

- rozporządzenie wykonawcze (UE) 2020/1208 w sprawie struktury, formatu, procedur przekazywania i przeglądu informacji zgłaszanych przez państwa członkowskie zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1999;
- Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2020/1294 w sprawie unijnego mechanizmu finansowania energii ze źródeł odnawialnych; a także
- rozporządzenie wykonawcze (UE) 2022/2299 w sprawie struktury, formatu, szczegółów technicznych i procedury dotyczących zintegrowanych krajowych sprawozdań z postępów w dziedzinie energii i klimatu.

Więcej informacji:

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=celex%3A02018R1999-20210101>

- **Prowadzone procesy konsultacyjne, projekty, stanowiska:**

1. Aktualizacje techniczne wytycznych w sprawie pomocy państwa w kontekście systemu handlu emisjami

Konsultacje przepisów prawa ochrony środowiska w UE (działania w dziedzinie klimatu, ETS) – na podstawie analizy Dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE oraz Komunikatu KE: Kompas konkurencyjności dla UE w kontekście art. 107 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) – Etap legislacyjny – Zaproszenie do zgłaszania uwag. Ostateczny termin na przesłanie opinii to 5 września 2025 r.

W Kompasie konkurencyjności dla UE, Europejskim planie działania w zakresie stali i metali oraz Planie działania na rzecz europejskiego przemysłu chemicznego podkreślono potrzebę ukierunkowanych działań wspierających konkurencyjność i dekarbonizację sektorów energochłonnych.

Wytyczne w sprawie rekompensaty kosztów pośrednich w ramach unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS) („wytyczne w sprawie pomocy państwa w kontekście EU ETS”) umożliwiają państwom członkowskim zrekompensowanie niektórym energochłonnym sektorom wzrostu cen energii elektrycznej spowodowanego stosowaniem EU ETS. Aby zapewnić przewidywalność, obowiązujące wytyczne w sprawie pomocy państwa w kontekście EU ETS przyjęto na cały okres obecnego etapu EU ETS, od 2021 r. do 2030 r.; w razie potrzeby przewidziano aktualizację w 2025 r. niektórych parametrów technicznych w oparciu o najnowsze dostępne dane.

Zgodnie z Wytycznymi w sprawie pomocy państwa w ramach systemu handlu uprawnieniami do emisji (ETS), państwa członkowskie mogą udzielać pomocy państwa niektórym odbiorcom elektrochłonnym w celu zrekompensowania części wyższych kosztów energii elektrycznej wynikających z systemu EU ETS. Celem Wytycznych jest minimalizacja ucieczki emisji, tj. ryzyka relokacji do państw trzecich o mniej ambitnej polityce klimatycznej. Celem aktualizacji

jest uwzględnienie dodatkowych sektorów, aby odzwierciedlić zwiększone ryzyko ucieczki emisji wynikające z wyższych cen CO₂, w oparciu o tę samą metodę i dane obserwowalne.

Dopuszczając wsparcie dla niektórych sektorów elektrochłonnych w celu zmniejszenia wpływu cen CO₂ na ceny energii elektrycznej, wytyczne w sprawie pomocy państwa w kontekście EU ETS zmniejszają ryzyko ucieczki emisji, a tym samym przyczyniają się do zwiększenia konkurencyjności tych sektorów. Inicjatywa ta stanowi uzupełnienie środków dozwolonych w ramach pomocy państwa na potrzeby Paktu dla czystego przemysłu (CISAF). Wszelkie przypadki pokrywania się tej inicjatywy z możliwościami dostępnymi w ramach CISAF są uwzględniane w specjalnych przepisach CISAF.

Celem inicjatywy jest rozwiązanie głównego problemu opisanego w planie działania na rzecz przemysłu chemicznego, polegającego na tym, że założenia cenowe przyjęte w 2020 r. nie odzwierciedlają już obecnych warunków rynkowych, a ceny mają obecnie wpływ również na inne sektory – a nie tylko te, które w tamtym czasie uznano za kwalifikowalne. Ponadto kiedy w 2020 r. przyjęto wytyczne, przewidziano w nich na 2025 r. aktualizację niektórych parametrów technicznych (wskaźniki emisji CO₂, obszary geograficzne i wskaźniki efektywności), w stosownych przypadkach w oparciu o najnowsze dostępne dane.

Link: <https://pracodawcy.pl/aktualizacje-techniczne-wytycznych-w-sprawie-pomocy-panstwa-w-kontekscie-systemu-handlu-emisjami/>

2. Strategia UE na rzecz wspierania globalnej transformacji klimatycznej i energetycznej

Konsultacje publiczne przepisów prawa ochrony środowiska oraz energetycznego w UE (działania w dziedzinie klimatu) – na podstawie analizy Komunikatu KE: Pakt dla czystego przemysłu: wspólny plan działania na rzecz konkurencyjności i dekarbonizacji oraz Komunikatu KE: Plan działania na rzecz przystępnej cenowo energii Odblokowanie prawdziwego potencjału unii energetycznej w celu zapewnienia przystępnej cenowo, efektywnej i czystej energii dla wszystkich Europejczyków w kontekście art. 194 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) – Etap legislacyjny – Zaproszenie do zgłaszania uwag. Ostateczny termin na przesłanie opinii to 11 września 2025 r.

W wytycznych politycznych na lata 2024–2029 przewodnicząca Komisji Europejskiej Ursula von der Leyen podkreśliła, że Europa musi pozostać liderem w międzynarodowych negocjacjach klimatycznych, opierając się na niedawnych inicjatywach UE dotyczących kwestii globalnych. Inicjatywy te dotyczą metanu, ustalania opłat za emisję gazów cieplarnianych oraz globalnych celów w zakresie odnawialnych źródeł energii i efektywności energetycznej. W tym celu przewodnicząca Ursula von der Leyen zaproponowała wzmocnienie zielonej dyplomacji i zwiększenie współpracy z państwami spoza UE w zakresie zewnętrznych aspektów unijnych polityk. Przewodnicząca Ursula von der Leyen podkreśliła również, że nowe czyste partnerstwa handlowo-inwestycyjne pomogą zabezpieczyć dostawy surowców, czystej energii i czystych technologii z całego świata. Komisja planuje przedstawić swoją nową wizję w dziedzinie klimatu i energii przed szczytem COP30 w Belem (Brazylia) (10–21 listopada 2025 r.), co potwierdzono w programie prac Komisji na 2025 r., Pakcie dla czystego przemysłu i Planie działania na rzecz przystępnej cenowo energii. W pismach określających zadania członków Komisji komisarzowi Wopkemu Hoekstrze powierzono misję wzmocnienia europejskiej dyplomacji klimatycznej, natomiast komisarzowi Danowi Jørgensenowi – wzmocnienie europejską dyplomacji energetycznej.

W inicjatywie tej określona zostanie globalna strategia UE w dziedzinie klimatu i energii na lata 2025–2029 z myślą o nadchodzącej Konferencji ONZ w sprawie zmiany klimatu (COP30) w Brazylii, a także w dalszej perspektywie. W strategii przedstawiono środki służące zintensyfikowaniu zielonej dyplomacji UE i współpracy z państwami spoza UE w zakresie zewnętrznych aspektów polityki UE.

Przedmiotowy komunikat będzie odzwierciedlał wpływ nowej rzeczywistości geopolitycznej na politykę i zarządzanie. Zostanie w nim określona globalna strategia UE w dziedzinie klimatu i energii na kadencję kolegium na lata 2025–2029 z myślą o szczycie COP30, a także w dalszej perspektywie. W komunikacie przedstawione zostanie dążenie UE do współpracy z każdym państwem, które podziela nasze poczucie wspólnej odpowiedzialności za utrzymanie systemu wielostronnego, szanuje uniwersalne wartości i wywiązuje się ze swoich zobowiązań wynikających z porozumienia paryskiego. Taka współpraca powinna obejmować: realizację globalnych celów w zakresie odnawialnych źródeł energii i efektywności energetycznej; szersze stosowanie polityki ustalania opłat za emisję gazów cieplarnianych; dekarbonizację przemysłu; reformę systemu finansowego; zwiększanie odporności i gotowości na zmianę klimatu oraz zachęcanie do sprawiedliwej i uczciwej transformacji. Jej podstawą byłaby współpraca inwestycyjna i finansowa.

Link: <https://pracodawcy.pl/strategia-ue-na-rzecz-wspierania-globalnej-transformacji-klimatycznej-i-energetycznej/>

- **Publikacje oraz inne informacje:**

1. Prawodawstwo UE / Types of EU law

Prawo pierwotne: traktaty UE

Wszystkie działania podejmowane przez UE są oparte na traktatach. Są to wiążące umowy między państwami członkowskimi UE, które, zwłaszcza traktat rzymski i traktat z Maastricht, określają cele Unii Europejskiej oraz zasady funkcjonowania instytucji UE i sposób podejmowania decyzji, a także stosunki między UE i jej członkami.

Traktaty stanowią punkt wyjścia dla prawa UE i są nazywane prawem pierwotnym. UE może przyjmować akty prawne tylko w tych dziedzinach, co do których państwa członkowskie uprawnili ją do tego w traktatach UE. Jest to tzw. zasada przyznania kompetencji.

W negocjacjach w sprawie traktatów oraz uzgadnianiu ich treści uczestniczą wszystkie państwa członkowskie UE. Następnie traktaty są ratyfikowane przez parlamenty narodowe, niekiedy po przeprowadzeniu referendum. Z biegiem czasu traktaty UE były zmieniane, aby przyjąć nowe państwa członkowskie, zreformować instytucje UE i przekazać Unii nowe obszary odpowiedzialności.

Akty ustawodawcze prawa wtórnego

Dorobek prawny wynikający z zasad i celów określonych w traktatach określa się mianem prawa wtórnego. Są to akty ustawodawcze i akty o charakterze nieustawodawczym.

Akty ustawodawcze są przyjmowane w drodze jednej z procedur ustawodawczych określonych w traktatach UE (procedura zwykła lub specjalna).

Obecnie istnieje pięć rodzajów aktów ustawodawczych: rozporządzenia, dyrektywy, decyzje, zalecenia i opinie.

Rozporządzenia są aktami prawnymi wiążącymi w całości. Z chwilą wejścia w życie mają one bezpośrednie i jednolite zastosowanie do wszystkich państw członkowskich UE. Nie ma konieczności transpozycji tych przepisów do prawa krajowego.

Dyrektywy wyznaczają wiążące cele dla państw członkowskich UE w celu osiągnięcia określonego rezultatu, ale pozostawiają im swobodę wyboru, w jaki sposób osiągnąć te cele. Po przyjęciu dyrektywy na szczeblu UE państwa członkowskie muszą przyjąć akty prawne mające na celu włączenie tego aktu do prawa krajowego (transpozycję). Władze krajowe muszą przekazać Komisji Europejskiej informacje na temat tych aktów prawnych. Transpozycja do prawa krajowego musi nastąpić w terminie wyznaczonym w dyrektywie (zazwyczaj w ciągu dwóch lat). W przypadku gdy dany kraj nie transponuje dyrektywy do

prawa krajowego, Komisja może wszcząć postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego.

Decyzje są w całości wiążące. Decyzja, która wskazuje adresatów, wiąże tylko tych adresatów.

Zalecenia są niewiążące. Za ich pomocą instytucje mogą przedstawić swój punkt widzenia oraz zaproponować kierunek działania, nie nakładając przy tym żadnych obowiązków prawnych na podmioty, do których zalecenia są skierowane.

Opinie są niewiążące. Jest to instrument prawny umożliwiający instytucjom UE wyrażenie swojego zdania bez nakładania żadnych zobowiązań prawnych co do przedmiotu opinii.

Dorobek prawny wynikający z zasad i celów określonych w traktatach określa się mianem prawa wtórnego. Są to akty ustawodawcze i akty o charakterze nieustawodawczym.

Akty o charakterze nieustawodawczym to decyzje, które nie są przyjmowane w drodze zwykłej lub specjalnej procedury ustawodawczej, lecz raczej w drodze przepisów szczegółowych. Aby akt o charakterze nieustawodawczym mógł zostać przyjęty, najpierw uprawnienia do jego przyjęcia muszą zostać przyznane w akcie ustawodawczym.

Istnieją dwa rodzaje aktów o charakterze nieustawodawczym: akty delegowane i wykonawcze.

Primary law: EU treaties

Every action taken by the EU is based on the treaties. These binding agreements between EU member states, notably the Treaty of Rome and the Treaty of Maastricht, set out objectives of the European Union, rules for EU institutions, how decisions are made and the relationship between the EU and its members.

Treaties are the starting point for EU law and are hence referred to as primary law. The EU can only pass laws in the policy areas where the member states have authorised it to do so, via the EU treaties. This is known as the principle of conferral.

Treaties are negotiated and agreed upon by all the EU Member States and ratified by their parliaments, sometimes following a referendum. Over time, the EU treaties have been amended to welcome new member states, reform the EU institutions and to give the EU new areas of responsibility.

Secondary law Legislative acts

The body of law that comes from the principles and objectives of the treaties is known as secondary law. These include legislative and non-legislative acts.

Legislative acts are decisions adopted following one of the legislative procedures set out in the EU treaties (ordinary or special legislative procedure)

Currently there are five types of legislative acts, including regulations, directives, decisions, recommendations and opinions.

Regulations are legal acts that are binding in their entirety. They are directly and uniformly applicable to all EU member states as soon as they enter into force, without needing to be transposed into national law.

Directives set binding objectives upon EU member states to achieve a certain result, but leave them free to choose how to achieve these objectives. Once adopted at EU level, EU member states must adopt measures to incorporate the directive into national law (transpose). National authorities must communicate these measures to the European Commission. Transposition into national law must take place by the deadline contained by the directive (generally within 2 years). When a country does not transpose a directive, the Commission may initiate infringement proceedings

Decisions are in their entirety binding. A decision which specifies those to whom it is addressed shall be binding only on them.

Recommendations are non-binding. They allow the EU institutions to make their views known and to suggest a line of action without imposing any legal obligation on those to whom it is addressed.

Opinions are non-binding. They allow the EU institutions to make a statement, without imposing any legal obligation on the subject of the opinion.

The body of law that comes from the principles and objectives of the treaties is known as secondary law. These include legislative and non-legislative acts.

Non-legislative acts are decisions that are not adopted by the ordinary or special legislative procedure, but rather by specific rules. For a non-legislative act to be adopted, a legislative act must first grant the power to adopt it.

There are two types of non-legislative acts, delegated and implementing acts.

Link: <https://pracodawcy.pl/prawodawstwo-ue-types-of-eu-law/>

2. Bezpłatny webinar Deloitte: Od wyzwań do rozwiązań – wdrożenie technologii ESG w praktyce

Bezpłatne seminarium on-line: Od wyzwań do rozwiązań – wdrożenie technologii ESG w praktyce; 29 sierpnia 2025 roku r., godz. 10:30 – 11:30.

Deloitte zaprasza na bezpłatny webinar, organizowany przez zespół Sustainability & Climate.

Podczas webinaru eksperci Deloitte omówią kluczowe wyzwania związane z raportowaniem ESG w dużych organizacjach oraz zaprezentują kryteria wyboru technologii wspierającej proces tworzenia sprawozdania zgodnego z CSRD i standardami ESRS. W trakcie spotkania zaprezentujemy Państwu także autorskie narzędzie Green Data Point, stworzone we współpracy z Google Cloud, które usprawnia proces gromadzenia i konsolidacji danych, a także wspiera audyt i archiwizację. Gościem specjalnym będzie przedstawicielka biznesu – GK Enea – która podzieli się praktycznym doświadczeniem z wdrożenia narzędzia.

Regulacje w obszarze zrównoważonego rozwoju, w tym wymogi wynikające z Dyrektywy CSRD oraz standardów ESRS, stawiają przed organizacjami – szczególnie dużymi grupami kapitałowymi – szereg nowych wyzwań związanych z gromadzeniem danych i ujawnianiem informacji dotyczących zrównoważonego rozwoju. Równolegle rozwój technologii stwarza realne możliwości automatyzacji i usprawnienia tych procesów.

Podczas webinaru:

- dowiedzą się Państwo, jak podejść do automatyzacji raportowania ESG w dużej organizacji.
- poznają Państwo konkretne funkcjonalności Green Data Point, które ułatwiają zgodność z ESRS.
- usłyszą Państwo z pierwszej ręki, jak wygląda wdrożenie narzędzia raportowego w praktyce.

Agenda webinaru:

1. Wyzwania związane ze zbieraniem danych ESG\

Omówione zostaną najczęstsze problemy, z którymi mierzą się firmy, planując przygotowanie raportu zgodnego z ESRS. Przedstawimy także powody, dla których coraz więcej organizacji poszukuje dedykowanych rozwiązań technologicznych.

2. Na co zwrócić uwagę wybierając narzędzie do raportowania ESG?

Ekspert Deloitte odpowiedzą, jakie funkcjonalności są kluczowe w kontekście dużych, złożonych organizacji oraz jakie ryzyka warto uwzględnić, by narzędzie rzeczywiście wspierało zgodność z wymogami regulacyjnymi.

3. Case study: Green Data Point – narzędzie do raportowania zgodnego z ESRS

Pokazana zostanie autorska platforma stworzona we współpracy z Google – Green Data Point – oraz zaprezentowane zostanie, jak zaprojektowano rozwiązanie, które umożliwia:

- Personalizację narzędzia w skali dużej grupy kapitałowej
- Wierne odzwierciedlenie wyników oceny istotności (DMA)
- Intuicyjny workflow z jasno określonymi rolami użytkowników
- Konsolidację danych z wielu źródeł w elastyczny sposób
- Wsparcie procesu audytu i archiwizacji dowodów

Narzędzie Green Data Point działa w oparciu o infrastrukturę Google Cloud Platform (GCP).

Prowadzący:

- Marta Karwack, Senior Manager, ESG strategy & reporting lead, Sustainability & Climate, Deloitte
- Aleksandra Falkowska, Manager, Sustainability & Climate, Deloitte
- Tomasz Spencer, Specialist Lead, Technology & Transformation, Deloitte

Gość specjalny:

Reprezentantka GK Enea: Izabela Rakuć-Kochaniak, Dyrektor Departament ESG, Biuro Zaangażowań Społecznych podzieli się praktycznym doświadczeniem z wdrożenia narzędzia do raportowania zgodnego z ESRS oraz wnioskami z zakończonego cyklu raportowego.

Webinar skierowany jest w szczególności do:

- przedstawicieli działów ESG, zrównoważonego rozwoju, compliance
- specjalistów i menedżerów IT odpowiedzialnych za digitalizację procesów raportowych
- osób odpowiedzialnych za wdrażanie rozwiązań zgodnych z CSRD i ESRS.

Link: <https://pracodawcy.pl/bezplatny-webinar-deloitte-od-wyzwan-do-rozwiazan-wdrozenie-technologii-esg-w-praktyce/>

3. Efektywne rozliczenie pomocy publicznej – co warto wiedzieć, żeby nie stracić?

Legnicka Specjalna Strefa Ekonomiczna S.A. oraz KPMG zapraszają na bezpłatne szkolenie „Efektywne rozliczenie pomocy publicznej – co warto wiedzieć, żeby nie stracić?”, które odbędzie się 5 września (piątek) 2025 r. w godz. 10:00-13:00, w Centrum Konferencyjnym LSSE.

W ramach szkolenia eksperci KPMG omówią tematykę rozliczeń podejmowanych przez przedsiębiorców działających na terenie specjalnych stref ekonomicznych. Poruszą najważniejsze kwestie związane z efektywnym wykorzystaniem dostępnej puli pomocy publicznej, które jest istotne zwłaszcza w kontekście wygaszania aktywnych zezwoleń na działalność w SSE z końcem roku 2026. Podczas spotkania prelegenci przedstawiają najnowsze trendy orzecznicze i praktyczne doświadczenia m.in. w zakresie:

- zasad obliczenia puli dostępnej pomocy publicznej;
- metodyki ustalania dochodu zwolnionego;
- wpływu poszczególnych pozycji kosztowych na wynik i efektywne zarządzanie stratą czy osiągniętym dochodem;
- podejścia organów do rozliczeń w wypadku reinwestycji;
- najnowszych trendów w kontrolach podatkowych.

Dodatkowo eksperci KPMG przedstawiają przegląd kluczowych zagadnień podatkowych na najbliższe miesiące (w tym zmiany dotyczące samochodów osobowych, podatek u źródła, obszary przygotowań do KSeF).

Prelegenci:

- Agnieszka Przeorek – Dyrektor w Dziale Doradztwa Podatkowego w KPMG w Polsce, doradca podatkowy

Agnieszka doradztwem podatkowym zajmuje się od 2008 roku. Agnieszka jest ekspertem w zakresie doradztwa „compliance” i procesowym podejściu do funkcji podatkowej w przedsiębiorstwie (również w przypadku przedsiębiorstw działających w Specjalnej Strefie Ekonomicznej / Polskiej Strefie Inwestycji). Jej doświadczenie obejmuje zarówno podatki dochodowe (CIT, PIT), jak i podatki obrotowe (VAT). Agnieszka w swojej codziennej działalności dba o interesy podatników z kapitałem polskim, jak i zagranicznym. Agnieszka reprezentuje również klientów w licznych postępowaniach podatkowych oraz w kontaktach z organami skarbowymi, np. w zakresie wniosków interpretacyjnych czy nadpłatowych.

- Anna Piskor, Manager w dziale doradztwa podatkowego w KPMG w Polsce, doradca podatkowy

Anna zajmuje się podatkami od 2012 roku, skupiając się głównie na problematyce podatków dochodowych, ze szczególnym uwzględnieniem rozliczeń prowadzonych zarówno przez podmioty korzystające ze zwolnienia z opodatkowania w SSE / PSI, jak i podmioty korzystające z innych dostępnych ulg podatkowych (B+R, ulga na prototyp, ulga na robotyzację, 50% KUP). Specjalizuje się w kompleksowym doradztwie podatkowym dla polskich firm oraz międzynarodowych grup kapitałowych. Anna ma doświadczenie w międzynarodowych kwestiach podatkowych, takich jak podatek u źródła, analiza umów o unikaniu podwójnego opodatkowania, rozliczenia zakładów podatkowych w Polsce. Jej doświadczenie zawodowe obejmuje projektowanie i wdrażanie polityk oraz strategii podatkowych w dużych grupach kapitałowych.

Link: <https://pracodawcy.pl/efektywne-rozliczenie-pomocy-publicznej-co-warto-wiedziec-zeby-nie-stracic/>

4. Raport końcowy: Ewaluacja ex post realizacji celów Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa na lata 2014-2020

Ewaluacja ex post realizacji celów Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa na lata 2014-2020

Celem badania było przeprowadzenie całościowej, podsumowującej oceny realizacji celów Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa na lata 2014-2020. Przedmiot badania stanowiło również podsumowanie postępu rzeczowego i rezultatów wdrażania POPC oraz przeprowadzenie oceny wpływu realizacji POPC na osiągnięcie celów strategii „Europa 2020”.

Program Fundusze Europejskie na Rozwój Cyfrowy 2021-2027 jest kontynuacją Programu Polska Cyfrowa 2014-2020 i stanowi kolejny etap cyfrowej transformacji kraju. Zakres wsparcia w ramach Programu jest komplementarny ze wsparciem pozostałych programów realizujących cele polityki spójności na lata 2021-2027 oraz innych instrumentów krajowych i unijnych. Ryzyko pokrywania się obszarów wsparcia będzie niwelowała przyjęta linia demarkacyjna uzgodniona między poszczególnymi programami krajowymi i regionalnymi.

W raporcie przedstawiono najważniejsze efekty i osiągnięcia Programu¹ w podziale na cztery kluczowe obszary wsparcia, którymi są: powszechny dostęp do szybkiego Internetu, e-administracja i otwarty rząd, cyfrowe kompetencje społeczeństwa oraz rozwój cyfrowy JST i wzmocnienie cyfrowej odporności na zagrożenia w ramach instrumentu REACT-EU.

Powszechny dostęp do szybkiego Internetu

Wsparciu w tym obszarze dedykowana była I oś priorytetowa POPC. Kwotą niemal 5,491 mld zł dofinansowano realizację 273 projektów, których zakres przedmiotowy wpisywał się w

Działanie 1.1. Wyeliminowanie terytorialnych różnic w możliwości dostępu do szerokopasmowego Internetu o wysokich przepustowościach (Działanie 1.1), którego celem było wyeliminowanie terytorialnych różnic w możliwości dostępu do szerokopasmowego Internetu o wysokich przepustowościach

E-administracja i otwarty rząd

Wsparciu w tym obszarze dedykowana była II oś priorytetowa POPC. Kwotą niemal 3,7 mld zł dofinansowano realizację 158 projektów, których zakres przedmiotowy obejmował:

- e-usługi skierowane do obywateli (A2C) i przedsiębiorców (A2B) (działanie 2.1);
- rozwiązania back-office (działanie 2.2);
- cyfrowe udostępnienie informacji sektora publicznego ze źródeł administracyjnych, zasobów nauki i kultury (działanie 2.3);
- usługi i aplikacje wykorzystujące e-usługi publiczne i informacje sektora publicznego (działanie 2.4).

Cel szczegółowy: „Wysoka dostępność i jakość e-usług publicznych”

Efektem dofinansowanych z działania 2.1 projektów było udostępnienie 229 usług, dzięki którym obywatele załatwili imponującą liczbę 978,7 mln spraw urzędowych (względem 13,9 mln zakładanych). Wpływ poszczególnych projektów na wartość wskaźnika „Liczba załatwionych spraw poprzez udostępnioną on-line usługę publiczną” był bardzo zróżnicowany. Aż 81% spraw przypadło na projekt P1, w ramach którego udostępniono m.in. takie e-usługi jak e-skierowania, e-recepty czy teleporady. Równocześnie wspierano uruchamianie e-usług o raczej niszowym charakterze, adresowanych do wąskiej grupy obywateli lub firm.

Cel szczegółowy: Cyfryzacja procesów back-office w administracji rządowej

W największym stopniu realizacji celu służyło działanie 2.2, choć również w ramach działań 2.1 i 2.3 finansowano działania sprzyjające cyfryzacji procesów back-office. Wśród wskaźnikowych efektów wsparcia należy wspomnieć m.in. o 18 urzędach, które wdrożyły katalog rekomendacji dotyczących awansu cyfrowego, 26 systemach teleinformatycznych w podmiotach wykonujących zadania publiczne czy 52 210 pracowników podmiotów wykonujących zadania publiczne nie będących pracownikami IT, objętych wsparciem szkoleniowym. Oszacowano także, że dzięki wsparciu dokonano ponad 403 integracji między systemami funkcjonującymi w podmiotach publicznych.

Cel szczegółowy: „Cyfrowa dostępność i użyteczność informacji sektora publicznego”

Dzięki wsparciu z działania 2.3 instytucje udostępniły on-line ponad 81 mln dokumentów zawierających informacje sektora publicznego, a zdigitalizowały 19,2 mln. Ponadto utworzono 183 API poprzez które udostępniono 271 baz. Dzięki wsparciu z działania 2.4 POPC powstało 28 aplikacji opartych na ponownym wykorzystaniu informacji sektora publicznego i e-usług publicznych. 80% beneficjentów ww. działań uznało zainteresowanie obywateli korzystaniem z udostępnionych zasobów cyfrowych za wysokie lub bardzo wysokie. Znalazło to potwierdzenie w danych z systemu monitoringu. Liczba pobrań lub odtworzeń dokumentów zawierających ISP a zdigitalizowanych dzięki wsparciu z działania 2.3 przekroczyła 863 miliony, liczba wygenerowanych kluczy API wyniosła 4 576, a liczba pobrań lub uruchomień aplikacji opracowanych w ramach działania 2.4 przekroczyła 5,7 mln.

Cyfrowe kompetencje społeczeństwa

Obszarowi cyfrowych kompetencji dedykowana była III oś priorytetowa POPC. W ramach Działania 3.1: Działania szkoleniowe na rzecz rozwoju kompetencji cyfrowych, Działania 3.2 Innowacyjne rozwiązania na rzecz aktywizacji cyfrowej, Działania 3.3 e–Pionier – wsparcie uzdolnionych programistów na rzecz rozwiązywania zidentyfikowanych problemów społecznych lub gospodarczych oraz Działania 3.4 Kampanie edukacyjno-informacyjne na rzecz upowszechniania korzyści z wykorzystywania technologii cyfrowych dofinansowano realizację 192 projektów na łączną kwotę 746 mln zł.

Rozwój cyfrowy JST oraz wzmocnienie cyfrowej odporności na zagrożenia – REACT-EU

V oś priorytetowa służyła wdrażaniu tzw. instrumentu REACT-EU stanowiącego odpowiedź UE na skutki pandemii COVID. Celem osi był rozwój cyfrowy JST oraz wzmocnienie cyfrowej odporności na zagrożenia. Wyniki badań wskazują, że cel ten został osiągnięty. Dofinansowano realizację trzech projektów – 2 dotyczyły obszaru cyberbezpieczeństwa i polegały na podłączaniu instytucji publicznych do systemów lub sieci centralnych (konkretnie GovNet i s46). Trzecim był projekt grantowy „Cyfrowa gmina” dofinansowany kwotą 1,28 mld zł. Jego celem było zwiększenie zdolności jednostek samorządu terytorialnego (JST) oraz podmiotów im podległych w zakresie realizacji e-usług, cyberbezpieczeństwa, pracy i nauki zdalnej. Do kluczowych efektów projektu należały: 2 787 podmiotów, które zostały objęte wsparciem, 2 762 przeprowadzone diagnozy cyberbezpieczeństwa, ponad 225 tysięcy dzieci z rodzin z obszarów dotkniętych skutkami likwidacji Państwowych Gospodarstw Rolnych, które otrzymały sprzęt komputerowy z oprogramowaniem, niemal 63 tysiące pracowników objętych szkoleniami w zakresie umiejętności cyfrowych. Biorąc pod uwagę zakres wsparcia i osiągnięte efekty należy uznać, że cel szczegółowy osi został osiągnięty.

The Operational Programme Digital Poland for 2014-2020 (OPDP) was a key instrument supporting Poland's digital transformation in the last decade. Thanks to European Union funds, many projects were implemented which significantly contributed to eliminating territorial disparities in broadband Internet access, developing e-government, enhancing societal digital competences, and strengthening the digital resilience of local government units. The most important effects and achievements of the Programme are presented below, broken down into four key support areas: common access to high-speed Internet, e-government and open government, digital competences of society, and the digital development of Local Government Units (LGUs) and strengthening digital resilience to threats under the REACT-EU instrument.

Link: <https://pracodawcy.pl/raport-koncowy-ewaluacja-ex-post-realizacji-celow-programu-operacyjnego-polska-cyfrowa-na-lata-2014-2020/>

Źródło: EUR-Lex; Komisja Europejska; Deloitte Polska (Deloitte Touche Tohmatsu Limited – Deloitte Global); Legnicka Specjalna Strefa Ekonomiczna S.A., KPMG; Departament Rozwoju Cyfrowego, Ministerstwo Funduszy i Polityki Regionalnej